

The background is a light gray gradient. It features several decorative elements: three hearts (one dark blue outline, one solid red, and one dark blue solid) hanging from thin vertical lines. There are also several small red and dark blue stars and dots scattered throughout the space.

လူငယ်

လူသုံးယောက်မှတ်တမ်း

(အချစ်အဖွဲ့ဖြစ်ပေါ်လာပုံ)

သူချစ်သော ကောင်မလေးသည် အထူးအဆန်းလေးတွေ လုပ်တတ်ပြီး....
ဉာဏ်ကောင်းသော ကောင်မလေး တစ်ယောက် ဟုဆိုရပေမည်။
သူမဉာဏ်ကောင်းသလောက်
အနည်းငယ်သော သူ့မှာ ဉာဏ်ထက်ခဲ့မယ်ဆိုပါစို့.....။
အခုလောက်ဆို
သူသိပ္ပံပညာရှင်(သို့) ကမ္ဘာ့ကျော်တစ်ဦး ဖြစ်နေလောက်ရောပေါ့။
ပိုပြီးလွန်လွန်ကျူး ကျူး ဆိုလှချည်လားလို့ မိတ်ဆွေထင်အံ့.....
ထင်နိုင်ပါသည် မိတ်ဆွေ....။
ကျွန်တော် ကသူ့ကိုချစ်တာကိုးဗျဟုသူက ပြန်ဖြေပါလိမ့်မည်။
သူမသည် စကားပြောရာတွင် လည်းချစ်ဖို့ကောင်းသည်ဟုလည်းထင်မိပါသည်။
ကဲ... သူ့ကျောင်းဖယ်ရီကားပေါ်မှာ ကြားခဲ့ရတဲ့
သူမနဲ့ သူ့သူငယ်ချင်းတို့ပြောတဲ့စကားကိုပဲနားထောင်ကြည့်ပါဦး...။
သူ့ကောင်မလေးနာမည် သည် ‘နွေချိုချို’ ဖြစ်ပါသည်။

*

(၁)

“ ငါ.... ဟိုကိစ္စကိုအခုထိမကျေမလည် ဖြစ်နေသေးတယ် ”
“ ဘာများ လဲ....နွေချိုရယ်၊ ငါ့ကိုလည်းပြောပါဦး ”

“ ဒီလိုဟဲ့.... မနေ့ကငါစာအုပ်တစ်အုပ် ဖတ်ရတယ်”

“အင်း”

“အဲဒီ အထဲမှာ ပုံပြင်လေးတစ်ပုဒ်လည်းပါတယ်”

“ပုံပြင်ကဘာပုံပြင်မို့လို့လဲ”

“ လူသုံးယောက် ဟာသဆုံးပြီးနောက်မှာ

အသူရာနတ်ပြည်ကိုရောက်သွားကြတယ်တဲ့”

“ အင်း”

“ အဲဒီ မှာ တံခါးစောင့်နဲ့တွေ့ .ရောတဲ့”

“ ဪ”

“ တံခါးစောင့်က သူတို့သုံးယောက် ကိုပြောတယ်။ ဒီမှာ ရှင့် ဒီမှာ ပေါ့ဟယ်”

“ အေး”

“ဒီအသူရာပြည်မှာ နတ်တွေ ပြည့်နေတဲ့အတွက် တစ်ယောက်

ပဲလက်ခံနိုင်တော့မယ်လို့ ပြောတယ်”

“ ဒါဆို.... အဲဒီ သုံးယောက် အီစလံဝေသွားတာပေါ့”

“ အေးပေါ့...ဒါပေမဲ့ သုံးယောက် ထဲက တစ်ယောက် ကတော့ ဝင်လို့ရပါတယ်”

“ သုံးယောက် ထဲက တစ်ယောက် ကိုရွေးရမှာ ပေါ့”

“ အင်း.... ဟုတ်တယ်”

‘ ပြောပါဦး၊ ဘယ်လိုရွေးခဲ နွေချို’

‘ ကျားဘိုပတ်လည်ဆွဲရမယ်တဲ့’

‘ ဟင် ဘယ်လိုကြီးလဲ’

‘ဒါ ကတော့ မသိဘူး။ ပထမဆုံးလူ ကတော့ ကျားဘိုဆွဲမယ်ဆိုပြီးတော့
ဒုတိယလူကိုလက် လှမ်းလိုက်တယ်’

‘အဲဒီ တော့ နိုင်သွားလား’

‘ဒုတိယလူကပထမလူကို ပြန်ပြောတယ်’

‘ဘာလဲ’

‘သူဟာလူပြည်မှာ လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ရတဲ့ အလုပ်ကို ကြိမ်ဖန်များစွာ
လုပ်ခဲ့ရတဲ့သူမို့လို့ အခုမလုပ်ချင်တော့ဘူးဆိုပြီးတစ်ဖက်ကိုထွက်သားပါလေရော’

‘ဒါဆိုပထမလူကတတိယလူနဲ့ ကျားဘိုဆွဲရမှာ ပေါ့’

‘ဟင့်အင်း..... မဆွဲ ဖြစ်ဘူး’

‘ဘာ ဖြစ်လို့’

‘တတိယလူကလည်းပြောတယ်။ သူ့မှာ လက်အဆစ်ရောင် ရောဂါ ရှိလို့ဆိုပြီး
ဖြိုငြဲက နုတ်ထွက်သွားတယ်’

‘ဒါဆိုပထမလူကပျော်မှာ ပေါ့နော်..... နွေချို’

‘အေးပေါ့..... တံခါးစောင့်ကို ပြုံး ပြပြီးတော့ အထဲကိုတောင် ပြုံး ပြုံး ပြုံး ပြုံး နဲ့
ဝင်သွားသေးတယ်ဆိုပဲ’

‘ပုံပြင်က ပြီးသွားပြီလား’

‘အဲဒီ မှာ ပဲဆုံးသွားတယ်’

‘နေပါဦး၊ နင်ကဘာ ဖြစ်လို့ အဲဒီ ပုံပြင်ကိုမကျေမနပ် ဖြစ်နေရတာ လဲ’

‘အဲဒီ သုံးယောက် ဟာနုတ်ပြည်ကတံခါးစောင့်ကိုလိမ်သွားတယ်လို့
ငါ့စိတ်ထဲမှာ ခံစားရတယ်’

‘ဟယ်... နင်ကလည်းပေါက်ပေါက်ရှာရှာ’

‘ကျမ်းဂန်တွေရဲ့ အလိုအရဆိုရင် အသူရာပြည်မှာ တံခါးပေါက်ပေါင်း ၁၀၀၀၀ ရှိတယ်လို့ အဆိုရှိတယ်။ ဒီတော့ အခြားနှစ် ယောက် ကတခြားတံခါးပေါက်က မဝင်ဘူးလို့ နင်ပြောနိုင်လို့လား’

‘အယ်’

ဖယ်ရီကား၏ ဘရိတ်အုပ်လိုက်မှု ကြောင့် စကားပြောနေသော ကောင်မလေးနှစ်ယောက် မှာ ခပ်ယိုင်ယိုင် ဖြစ်သွား၏ ။

အသံတွေ လည်းရပ်သွား၏ ။

သူတို့ထိုင်ခဲ့နောက်တွင် ထိုင်နေသော ကောင်လေး၏ အကြည့်များ ကိုသူတို့ သတိမထားမိချေ။

ကောင်လေး၏ အမည် မှာ ‘ခင်မောင်ရင်’ ဖြစ်၏ ။

သူ့အဖိုးသည် မင်းသားခင်မောင်ရင်အားလွန်စွာ ကြိုက်သည်ဟုဆိုသော ကြောင့် သူ့မြေး ဖြစ်သူအားထိုမင်းသားနာမည် ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်ဟုပြောကြလေ၏ ။

ခဏအကြာတွင် နွေချိုချိုကို ကြည့်နေသော ခင်မောင်ရင်၏ အကြည့်များ သည် အဝေးသို့ ရောက်သွား၏ ။

သူစဉ်းစားနေပုံရသည်။

တစ်နေ့တွင် ခင်မောင်ရင်သည် နွေချိုချိုအား

‘နင့်ကိုငါချစ်တယ်’ဟု

မရဲတရဲလေးဖွင့်ပြောလေရဲ့ ။

ဤတွင် နွေချိုချိုရဲ့

ထူးဆန်းချင်လည်းထူးဆန်းနိုင်သော

(သို့ မဟုတ်)

မထူးဆန်းချင်လည်းမထူးဆန်းချင်သော

အကြောင်းအရာတို့သည်

ခင်မောင်ရင်အား

ရစ်ပတ်လေတော့၏ ။

*

(၂)

‘နင့်ကို ငါ..... ငါချစ်တယ်၊ နွေချိုချို’

ခင်မောင်ရင်က နွေချိုချိုအား မရဲတရဲလေး ဖွင့်ပြောသည်။

နွေချို ဖယ်ရီကားပေါ်ကအဆင်းတွင် ခင်မောင်ရင်က စကားလိုက်ပြောခြင်း

ဖြစ်သည်။

ဒီနေ့ သူမ သူငယ်ချင်း မလာပါ။ သူမ တစ်ယောက် တည်း ဖြစ်နေသည်။

ထို့ကြောင့် ခင်မောင်ရင်ကလည်း စကားလိုက်ပြောရခြင်း ဖြစ်သည်။

နွေချိုက ခင်မောင်ရင်၏ စကားကို မသိချင်ယောင်ဆောင်နေသည်။

ခင်မောင်ရင် ထပ်ခေါ်လိုက်သည်။

‘ နွေချို ’

နွေချို၏ ခြေလှမ်းများ ရပ်သွားသည်။ ထို့ကြောင့် သူ့ကို လှည့်ကြည့်၏ ။

သူလန့်သွားပြီး နွေချိုကို မကြည့်ရဲတော့ဘဲ ဟိုဟိုဒီဒီကြည့်နေမိ၏ ။ နွေချိုက

‘ယောက်ျား တစ်ယောက် ကျွန်မကို အဲဒီ လိုခေါ်ရင် နည်းနည်း တော့

လန့်မိတယ်’

‘ဘာ.... ဘာ ဖြစ်လို့လဲ ’

သူနည်းနည်း ရဲတင်းလာသည်။

‘ရှင် စဉ်းစားကြည့်လေ၊ အဲဒီ လို.... ကျွန်မနာမည် ခေါ်တဲ့ ယောက်ျားလေးနဲ့

ကျွန်မက အလိမ္မာသုံးပြီး စကားပြောရတော့မယ် ’

‘အင်း ဟုတ်တယ်နော် ’

သူကလည်း အယောင်ယောင်အမှားမှားနဲ့ ထောက်ခံနေမိသည်။

‘အခန့်မသင့်ရင် အဲဒီ ယောက်ျားလေးနဲ့

ကျွန်မစိတ်ဆိုးသွားနိုင်တဲ့အဆင့်ထိအောင် ရောက်သွားနိုင်သေးတယ် ’

‘အဲ ’

ခင်မောင်ရင်မှာ ဘာဆက်လုပ် ရမှန်း မသိ ဖြစ်သွားသည်။

နွေချို ကတော့ ပြုံး စိစိနှင့် သူ့ကို ကြည့်နေ၏ ။

‘နေပါဦး၊ ရှင်ခုနက ကျွန်မကို ဘာပြောလိုက်တာ’

‘ဟင်’

သူလန့်သွားပြန်သည်။—

နောက်ဆုံး.... မထူးဘူး၊ ထပ်ပြောမည် ဟု ဆုံးဖြတ်ကာ

‘နွေချိုကို ချစ်တဲ့အကြောင်း ပြောတာပါ’

ဒီတစ်ခါတော့ စကားထစ်ခြင်းမရှိဘဲ ချောချောမောမောထွက် သွားသည်။

နွေချိုက သူ့ကို စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်နေသည်။

မျက်လုံးတွေ က မသင်္ကာသည့် မျက်လုံးများ နှင့်။

‘ရှင်က ကျွန်မကို တကယ်ချစ်တာလား’

‘ဟုတ်..... ဟုတ်ကဲ့’

နှစ် ယောက် စလုံးမှာ အခုထိ စကားရပ်ပြောနေဆဲပင် ဖြစ်သည်။

နွေချိုက သူ့နားထင်လေးကို လက်ညှိုးလေးနှင့် တတောက်တောက် ခေါက်ကာ စဉ်းစားသည့် စတိုင်လ် လုပ်နေသည်။

လမ်းသွားလမ်းလာ ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူများ ကလည်း သူတို့ကို ကြည့်ကြည့်သွားသည်။

‘ဒီလို လုပ်ပါလား’

‘ပြော..... ပြောလေ’

သူ အားရဝမ်းသာ ဖြစ်သွားသည်။

‘ရှင်ပြောတဲ့ ကိစ္စကို ကျွန်မစဉ်းစားပေးပါ့မယ်’

‘ဟာ ဟုတ်ကဲ့၊ ဝမ်း..... ဝမ်းသာလိုက်တာဗျာ’

ခင်မောင်ရင်မှာ သူ့လက်ကို သူပယ်ပယ်နယ်နယ်ဆုပ်ကာ ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်နေသည်။

‘ဒါပေမဲ့.....’

‘ဗျာ’

သူထိန်လန်သွားသည်။ မည် သို့ ဆိုသော

သူတို့တစ်ကျောင်းလုံးသည် နွေချို၏ ‘ဒါပေမဲ့....’ ကို ကြောက်ကြသည်။

အခုလည်း နွေချို၏ ‘ဒါပေမဲ့’ ကိုကြားလိုက်ရ၍ ခင်မောင်ရင်လန့်သွားခြင်း

ဖြစ်သည်။

‘ကျွန်မက ရည်းစားမထားဖူးဘူးရှင့်’

‘ဟုတ်ကဲ့’

‘ဒီတော့ ရည်စား ဖြစ်လာလိုရှိရင် ဘာတွေ ပြောကြတယ်၊ ဘာတွေ ပြောရမယ်မသိဘူး ဖြစ်နေတယ်’

‘အင်း..... ဟုတ်တာပေါ့’

သူလည်း နွေချိုစကားကို ဟုတ်ယောင်ယောင်ထင်သွားသည်။

‘အကယ်၍ များ ရှင့်ကိုကျွန်မက ရည်းစားအဖြစ်လက်ခံတော့မယ်ဆိုရင် ဒါတွေ ပါ ကြိုတင်စဉ်းစားထားရတော့မှာ ပေါ့။ အဲဒီတော့ ကျွန်မကို ရှင်တစ်ခုလောက် အရင်ကူညီပါလား’

‘ပြော... ပြောပါ။ ကျွန်တော် လုပ်ပေးပါ့မယ်’

နွေချိုက ပြောပြောဆိုဆို သူ့လွယ်အိတ်ထဲမှ အသံဖမ်းစက်ထုတ်လိုက်လေ၏ ။
ဘယ်ကတည်းက ထည့်လာမှန်းမသိချေ။

‘ကျွန်မရဲ့ အသံဖမ်းစက်လေးယူပြီး အတွဲ တွေ ချိန်းတွေ .တဲ့ နေရာကိုသွား’

‘အင်း’

‘ပြီးရင် သူတို့ပြောတဲ့စကားတွေ ကို တိတ်တိတ်လေး အသံဖမ်းယူလာခဲ့’

‘ဟင်’

သူမပြောသည့် အကြောင်းအရာတွေ က ရိုက်ပေါက်အထာတွေ ဖြစ်နေသည်။

ခင်မောင်ရင်က နွေချိုကို တအံ့တသြလေး ကြည့်နေသည်။

သူမ တကယ်ပြောနေတာလားပေါ့.....။

နွေချိုမှာ တကယ်ပြောနေပုံရသည်။ သူမရဲ့ အသံဖမ်းစက်လေးကိုပင် လှမ်းပေးနေသည်။

‘အတွဲ တွေ ပြောတဲ့စကားကို နားထောင်ပြီးမှ ရှင့်ကိစ္စကို ဆက်စဉ်းစားမယ်၊ ရှက်စရာစကားတွေ ပြောရမယ်ဆိုရင် ကျွန်မရည်းစားထားဦးမှာ မဟုတ်သေးဘူး။ ဒါပဲ’

‘ဟုတ်..... ဟုတ်ကဲ့’

ခင်မောင်ရင်က နွေချိုလက်ထဲက အသံဖမ်းစက်ကို လှမ်းယူလိုက်ရသည်။

နွေချိုက လှည့်ထွက်သည်။ ထို့နောက်တစ်စုံတစ်ခု သတိရသွားပြီး

‘ဪ... ကျွန်မက အတွဲ အစစ်တွေ ပြောတဲ့စကားပဲ လိုချင်တာနော်။ အတုတွေ ဘာတွေ ဖန်တီးပြီး ပြောခိုင်းမယ်ဆိုရင်တော့ ရှင်မလွယ်ဘူး မှတ်..’

‘ဟုတ်..... ဟုတ်ကဲ့’

နွေချိုမှာ နောက်ကိုပင် လှည့်မကြည့်တော့ဘဲ ဆင်မပြီး၊ ယဉ်သာအောင် လျှောက်သွားလေတော့၏ ။

ခင်မောင်ရင်မှာ သာ အသံဖမ်းစက်ကြီးကိုက ငှက်တူတူနှင့် ကျန်ခဲ့၏ ။

နေရိပ်လိုချင်

နေပူက စောင့်လို့

မင်းပြောခဲ့တယ်လေ

အခုတော့.....

ဘာ ဖြစ်လို့

မင်းက

ထီးပါတဲ့လူနောက်

လိုက်သွားလဲ....။

(သူငယ်ချင်း တစ်ယောက် ၏ စကားများ မှ)

*

(၃)

ပန်းခြံထဲ လှမ်းဝင်လိုက်သော သူ့ခြေလှမ်းများ သည် အနည်းငယ် တုံ့ဆိုင်းဆိုင်း
ဖြစ်နေသည်။

သူ့အိတ်ထဲမှ အသံဖမ်းစက်ကိုလည်း မကြာခဏ စမ်းမိသည်။

အတွဲ တွေ ရဲ့ စကားပြောသံတွေ ကို သူမ နားထောင် ချင်သည်တဲ့။

ခင်မောင်ရင်သည် ပန်းခြံထဲတွင် ခြေဦးတည့်ရာ လျှောက်သွားနေမိသည်။

အတွဲ တော် တော် များများ ကို တွေ့ ရသည်။

ထို့ပြင် အတွဲ များ နှင့် အတူ အတွဲ ချောင်းသူများ ကိုပါ တွေ့ နေရ၏ ။

သူ ဘာလုပ်ရမလဲ....ဟု တွေ့ လိုက်၏ ။

ထို့နောက် ခင်မောင်ရင်သည် အတွဲ ချောင်းသူများ မရှိသော အတွဲ တစ်တွဲ အား
တွေ့ လိုက်ရသည်။

‘ဟုတ်ပြီ’ ဟုဆိုကာ ထိုအတွဲ နားကို ကပ်သွားလိုက်၏ ။

‘မောင်နော်’

ဟင်..... မောင်နော်တဲ့။ ဘာတွေ များ ဖြစ်နေပါလိမ့်ဟု စိတ်ဝင်စားသွားကာ
ရှေ့နားတိုးသွားလိုက်၏ ။

အသံဖမ်းစက်ကိုလည်း ဖွင့်ထားလိုက်သည်။

‘ဘာ... မောင်နော်လဲ’

ယောက်ျားလေးက ပြန်မေးသည်။

‘ဟင်း... မသိဘူးများ မှတ်နေလား’

မိန်းကလေးအသံမှာ ရှက်ကိုးရှက်ကန်း အသံပေါက်နေသည်။

သူနှင့် အတွဲ ကြားတွင် ချုံပုတ်တစ်ခုခံနေပါသည်။

သူ့မှာ မျက်နှာလည်းပူ၊ စိတ်လည်းညစ်နှင့် ထိုင်နေရ၏ ။

ဒါတောင် ခပ်လှမ်းလှမ်းချုံပုတ်မှ ထမင်းစားလိုက်၊ အတွဲ ချောင်းလိုက်
လုပ်နေသော သူက သူ့ကို လှမ်းကြည့်ပြီး ‘စားပါဦးလား’ ဟုဆိုပြီး
လောကွတ်လုပ်နေသေးသည်။

ဘဝတူတွေ မို့ နှုတ်ဆက်ပုံရသည်။

‘အင်း’

ဟာ..... ဘာတွေ ဖြစ်ပြန်ပြီလဲ။ အင်း.... တဲ့။

အသံဖမ်းစက်ကို ပိတ်လိုက်ရင် ကောင်းမယ်ဟု သူစဉ်းစားမိသည်။

မ ဖြစ်သေးပါဘူးဟု တွေ့ :ကာ ဆက်နားထောင်နေလိုက်သည်။

‘လှန်ပြန်ပြီ’

အို.... ဟုဆိုကာ ခင်မောင်ရင် စိတ်ထဲ မရိုးမရွ ဖြစ်လာသည်။

မ ဖြစ်သေးပါဘူး.....ဟုဆိုကာ ပြန်ထိုင်နေလိုက်သည်။

‘အင်း... ဒီမှာ ရှက်နေပြီ’

မိန်းကလေး၏ အသံ ဖြစ်သည်။

‘ခဏနေပါဦး။ မောင်လည်း ကြည့်နေပါတယ်’

‘မောင်နော်။ ဒီတစ်ခါပဲ ကြည့်၊ ပြီးရင် သေချာဆုံးဖြတ်’

သေချာဆုံးဖြတ်တဲ့...။

ချောင်းကြည့်လိုက်တော့မယ်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် မတ်တပ်ထရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

ထိုစဉ် အတွဲ တစ်တွဲ မှာ သူ့ရဲ့ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ ဖြတ်သွားသော ကြောင့်

ကုန်းကုန်းကွကွ အနေအထားမှ ခေတ္တပြန်ထိုင်လိုက်ရပြန်သည်။

ထိုအတွဲ က သူ့ကို စိမ်းစိမ်းကြီး စိုက်ကြည့်သွား၏ ။

သူ့မှာ သာ ရှက်ကိုးရှက်ကန်းဖြင့် ‘ အဟီး’ဟု ရယ်ပြလိုက်ရသည်။

‘ကိုင်မယ်နော်’

‘ကိုင်.... ကိုင် တကတည်း ပြီးကို မပြီးနိုင်တော့ဘူး’

သူ စိတ်ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် ချောင်းကြည့်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

ခုနက ထမင်းစားပါဦးလား ဟုပြောသော အတွဲ ချောင်းသူက သူ့ကို

လက်မထောင်ပြသည်။

‘ကောင်းတယ်... ကြည့်သာကြည့်’ ဆိုသည့် သဘောပင် ဖြစ်လိမ့်မည် ။

‘အထီး ထင်တယ်၊ ငါကတောက်လေးနဲ့’

ယောက်ျားလေးက ပြောတော့ မိန်းကလေးက

‘အမပါ၊ ဟိုဟာလေးနဲ့ မတွေ့ဘူးလား’

အထီး၊ အမတို့ ဘာတွေ ပါလိမ့်၊ ခင်မောင်ရင်မှာ တွေ့စရာ ဖြစ်လာ၏။

ချုံပုတ်ထဲမှ မရမက ချောင်းကြည့်လိုက်၏။

ယောက်ျားလေးနှင့် မိန်းကလေးမှာ ခေါင်းများ ပူးကပ်နေ၏။

တစ်မျိုးမထင်ကြစေလိုပါ။ သူတို့သည် တစ်စုံတစ်ခုကို သည်းသည်းမည်းမည်း :

စိုက်ကြည့်နေ ကြပုံရ၏။

သူမမြင်ရ...။ ထို့ကြောင့် ကိုယ်ကို အနည်းငယ် ကိုင်းလိုက်သည်။ ဟင်....

အိမ်မြှောင်...။ အိမ်မြှောင် တစ်ကောင်ကို စာအုပ်များ နှင့် ခြံနံနံသဘောမျိုးခတ်ကာ

ဖမ်းထား၏။

ပြီးနောက် ကောင်လေးက အိမ်မြှောင်ကို ထုတ်လေးနှင့် ထိုးကာ ဟိုလှန်၊ ဒီလှန်

လုပ်နေ၏။

အိမ်မြှောင်ကို အထီး၊ အမ ခွဲနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။

တောက်..... ကလေးကလား အတွဲ နှင့် လာတွေ့ နေရတယ်ကွာ....ဟု

စိတ်ထဲမချင့်မရဲ ဖြစ်နေ သည်။

ခင်မောင်ရင်သည် ချောင်းကြည့်နေရာမှ ပြန်ထိုင်လိုက်သည်။

သူစိတ်ပျက်လက်ပျက် ဖြစ်သွား၏။

ဒီအသံလေးတွေ ဖမ်းပြီးရင် နွေချိုကို ပြမည်။ ဒီမှာ တွေ့လား။

သူတို့ပြောတာတွေ က အချစ်ရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ရှိတယ်.... ဘာညာနဲ့ ပြောမလို့။ အခုတော့

ရည်းစားထားရတာ က ကလေးကလား အလုပ်တွေ လို့ ပြောခံရတော့မည်။

ခင်မောင်ရင်သည် စိတ်ညစ်ညစ်နှင့် မတ်တပ်ရပ်လိုက်သည်။

ပြီး.... ခြေဦးတည့်ရာ လျှောက်နေမိသည်။

စိတ်ထဲမှာ နွေချိုက ဘယ်လိုပြောရမလဲဆိုတာကိုပဲ တွေ့ :နေမိသည်။

နွေချို.....

မင်းဟာ ကိုယ့်ရဲ့ သူရဲကောင်းမလေးပါပဲလို့ သူများ တွေ ပြောသလိုပဲ ပြောရင်ကောင်းမလား။

မကောင်းသေးပါဘူးလေ....။ တော် ကြာ အသံဖမ်းစက်မထုတ်ပေးဘဲ ဓားထုတ်ကာ.... ‘ရော့... အင့်၊ ခုတ်ချေ’ ဆိုမှ အခက်။

စိတ်ထဲမှာ အမျိုးမျိုးတွေ :ကာ ဟိုလျှောက်ဒီလျှောက်နဲ့ ဖြစ်နေမိသည်။

‘ငါ မင်းနဲ့ မကြိုက်ခင်တုန်းက အချစ်ရေး ကိစ္စမေးဖို့ဆိုပြီး ထူးထူးဆန်းဆန်း ဗေဒင်ဆရာ တစ်ယောက် ဆီ ရောက်သွားသေးတယ်’

သူ့ရှေ့မှ လမ်းလျှောက်နေသော အတွဲ တစ်တွဲ ဆီမှ ထွက်လာသော စကားသံ ဖြစ်သည်။

‘အင်း.....သူက ဘယ်လိုဟောလိုက်လဲ ပြောပါဦး’

မိန်းကလေးက ယောက်ျားလေးလက်ကို ခိုထားရင်း ပြန်မေးသည်။

‘အဲဒီ တုန်းက မင်းကိုချစ်ခွင့်ပန်ထားတဲ့အချိန်ပေါ့။ ငါ့ရင်ထဲမှာ ဗလောင်ဆူနေတဲ့အချိန်လို့ ပြောရင် လည်း ရမယ်ထင်တယ်’

‘ဟင်း..... ပိုလာပြီ’

‘အဲဒီ ဗေဒင်ဆရာကြီးဆီရောက်တော့ ငါက မေးလိုက်တယ်’

‘အင်း’

‘ကျွန်တော် ကောင်မလေးဆီက ‘ချစ်တယ်’ဆီတဲ့ အဖြေပြန်ရမှာ လားလို့’

‘သူက ဘာပြောလဲ’

‘ဘာမှ မပြောသေးဘဲနဲ့ ကိုယ့်လက်ယူကြည့်၊ မင်းမွေးနေ့တွေ ဘာတွေ
မေးတာပေါ့’

‘ပြီးတော့’

မိန်းကလေးသည်လည်း ဗေဒင်ဝါသနာပါပုံရသည်။

ခင်မောင်ရင်လည်း သူတို့စကားများကို စိတ်ဝင်စားသွားကာ
ဆက်နားထောင်နေလိုက်သည်။

သူတို့ အတွဲ နောက်မှ ပုံမှန်လေးလိုက်ရင်းနဲ့ပေါ့။

‘သူက ငါ့ကိုပြောတယ်။ အချစ်ရေး နည်းနည်း ညှံ့နေတယ်တဲ့’

‘ဟင်.... အဲဒီ တော့’

‘အဲဒီ တော့ ကိုယ်လည်း လန့်သွားတာပေါ့။ ဆရာရယ် ကျွန်တော် ကို ကယ်ပါဦး၊
ဘာညာ ပြောရတော့ တာပေါ့။ အဲဒီ မှာ သူက ကိုယ့်ကို မိန့်မိန့်ကြီးပြောတယ်’

‘ဘာတဲ့လဲ’

‘ယတြာချေမယ်တဲ့။ သူပြောတဲ့ ယတြာက ထူးထူးဆန်းဆန်း ပဲကွ’

နားထောင်နေတဲ့ ကောင်မလေးတော့ မသိဘူး။

ခင်မောင်ရင်က တော် တော် လေး စိတ်ဝင်စားသွားကာ ရှေ့တစ်လှမ်းပင်
အနည်းငယ်တိုးလိုက် သည်။

‘ဘာယတြာမို့လို့လဲ’

‘ကိုယ့်နှလုံးသားလမ်းကြောင်းမှာ ကျွန်းခံနေတယ်တဲ့’

‘အင်း’

‘ဒီတော့ ကျွန်းဆိုတဲ့ စကားလုံးနဲ့ ဆင်တဲ့ စကားလုံးလေးလုံးလောက်ကို သူ့ကို ပြောပြတဲ့’

‘ဘယ်လို...’

‘ကျွန်းနဲ့ ဆင်တာလေ။ စာလုံးပေါင်း အနည်းငယ်ဆင်တာကို ပြောတာ’

‘ဪ’

မိန်းကလေးလည်း စကားပြောနေရင်းပင် စဉ်းစားနေပုံရသည်။
ယောက်ျားလေးက ဆက်ပြော သည်။

‘ကိုယ်လည်း စဉ်းစားမိရာ လေးလုံးလောက် ပြောလိုက်တယ်’

‘ဘာတွေ လဲ’

‘ကျွန်တော် ၊ ကျွန်းဆွယ်၊ ကျွန်ခဲ၊ ကျွန်ယုံတော် လို့ ပြောလိုက်တာပေါ့’

‘ပြီးတော့ ဘာပြောသေးလဲ’

‘အဲဒီ စကားလုံးတွေ အတိုင်း ယတြာချေတဲ့။ ပထမဆုံး ကျွန်တော် လို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သုံးနှုန်းပြီး မြန်မာနိုင်ငံက ကျွန်းဆွယ်တစ်ခုကို တစ်ရက်၊ နှစ် ရက်လောက်သွားတဲ့။ ပြီးတော့... ကျွန်းဆွယ်ပေါ်က ဘုရားတစ်ဆူကိုရှာပြီး ဘုရားရဲ့ ဝေယျာဝစ္စလုပ်ပေးတဲ့၊ ကျွန်ယုံတော် အ ဖြစ် တစ်ရက်၊ နှစ် ရက်လောက် ကျွန်ခဲနေလိုက်တဲ့။ နှလုံးသားမှာ ကျွန်းခဲနေတဲ့ဟာတွေ ပျောက်သွား အောင်လို့တဲ့’

‘ဟင်’

ခင်မောင်ရင် အံ့သြသွားသည်။ စိတ်ဝင်စားမှု အရှိန်လည်း မြင့်တက်လာသည်။

‘ ကိုယ်လည်း သူပြောသလို ယတြာချေလိုက်မိတယ်။ ဘာကြောင့် ဆို..... ကိုယ်က မင်းမုန်းမှာ အသေကြောက်တာလေ’

‘လာပြီ.... ပိုလာပြီ’

မိန်းကလေးက ယောက်ျားလေးကို ရှက်ကိုးရှက်ကန်းဖြင့်
လက်သီးဖွဖွလေးထိုးသည်။

ခင်မောင်ရင် မနေနိုင်တော့...။ ထို့ကြောင့်။

‘ဒီမှာ ခင်ဗျာ..... ဒီမှာ ’

သူ့ရှေ့မှ သွားနေသော အတွဲ အားလှမ်းခေါ်လိုက်သည်။

ထိုအတွဲ မှာ ရပ်သွားပြီး သူ့ကို လှည့်ကြည့်သည်။

‘ဘာလဲခင်ဗျ’

ယောက်ျားလေးက ချိုချိုသာသာပင် လှမ်းမေးသည်။

‘ဟို.... ကျွန်တော် ’

ခင်မောင်ရင်မှာ ဘာမေးလို့ မေးရမှန်းမသိ ဖြစ်သွားသည်။

မေးလိုက်ရင်လည်း သူနောက်က လိုက်နားထောင်နေမှန်းသိသွားနိုင်သည်။

သို့သော် မတတ်နိုင်။ သူ၏ ချစ်ခြင်းအတွက် သူ့မှာ အခြား ရွေးချယ်စရာ

လမ်းမရှိတော့...။

‘ဟို.... အစ်ကိုပြောတဲ့ ဗေဒင်ဆရာနာမည် နဲ့ လိပ်စာများ ပြောပြနိုင်မလားလို့ပါ’

ယောက်ျားလေးက သူ့ကို ကြောင်တောင်တောင်ကြည့်သည်။

ခင်မောင်ရင်ကို နားမလည်နိုင်စွာ ဖြင့် ကြည့်ခြင်း ဖြစ်သည်။

‘ ဘာ ဖြစ်လို့လဲဗျ’

‘ကျွန်တော် ကျွန်တော် လည်းအချစ်ရေး ကံမကောင်းလို့ ပါဗျာ။ အဲဒါ

မေးကြည့်ချင်လို့’

ထိုလူမှာ သဘောပေါက်သွားပုံရသည်။

လိပ်စာတစ်ခုကို နှုတ်မှ ရွတ်ပြ၏ ။

ခင်မောင်ရင်မှာ လည်း လွယ်အိတ်ထဲမှ စာအုပ်ထုတ်ကာ ကမန်းကတန်း
လိုက်မှတ်ရ၏ ။

လွယ်အိတ်ထဲမှ တိုလီမိုလီပစ္စည်းများ ပင် ပြုတ်ကျ၏ ။

ထားလိုက်...။ နောက်မှ ပြန်ကောက်တော့မည် ။

အခုအချိန်တွင် အချစ်ရေး သည် တိုလီမိုလီထက် အရေး ကြီး၏ ။

*

(၄)

တိတ်ဆိတ်သော ခြံဝန်းတစ်ခုရှေ့တွင် ဆိုင်းဘုတ်တစ်ခုချိတ်ထား၏ ။

ဆိုင်းဘုတ်သည် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းလှသည်ဟု ထင်မိ၏ ။

ဆိုင်းဘုတ်တွင် အောက်ပါစာပိုဒ်တစ်ခုအား ခပ်ရှည်ရှည်ရေး ထားလေ၏ ။

သင်သည် တစ်စုံတစ်ခု ‘အခက်အခဲ’ တွေ နိုင်သည်။

သင်ကြုံတွေ့ နေရသော ‘အခက်အခဲ’ မှာ

သိပ်အကြီးအကျယ်ကြီး မဟုတ်ပါဘူး။ မိတ်ဆွေ

စဉ်းစားကြည့်လေ။

‘အခက်အခဲ’ ကို တစ်လုံးချင်းစီ ရွတ်လိုက်ပါလား။

‘အခက်’

‘အခဲ’

ဘာအဓိပ္ပာယ်မှ မရှိဘူး။

အဲ.... နည်းနည်း တော့ ရှိတာပေါ့လေ။

အခက်ရယ် အခဲရယ်ပေါ့

ဒါကြောင့် သင့်အခက်အခဲတွေ ကို

ကျွန်ုပ်က တစ်ခုချင်းစီသေချာစွာ ဖြေရှင်းပေးပါမည် ။

(သို့) အကြံဉာဏ်ပေးနိုင်ကောင်း ပေးပါလိမ့်မည် ။

သို့သော် သင်ကိုယ်တိုင်လာဖို့တော့ လိုပါလိမ့်မည် ။

ဆိုင်းဘုတ်ရှည်ကြီးကို ဖတ်ကြည့်ပြီးနောက် ခင်မောင်ရင်သည် ခြံဝန်းအတွင်း သို့ လှမ်းဝင်လိုက်သည်။

အိမ်ထဲသို့ ဝင်ခါနီး တွင် ကောင်လေး တစ်ယောက် က

‘ဗေဒင်မေးဖို့လား မသိဘူး’

‘ဟုတ်ကဲ့’

‘ခဏစောင့်နော်၊ အထဲက တစ်ယောက် ပြီးရင် ဝင်လို့ရပါပြီ’

အပြင်မှာ ရှိတဲ့ ခုံပေါ်မှာ ပဲထိုင်စောင့်နေလိုက်သည်။

ခဏကြာသော အခါ လူ တစ်ယောက် ထွက်သွားပြီး သူဝင်ခွင့်ရ၏ ။ အိမ်တွင်းတွင် လွန်စွာ သန့်ရှင်း သပ်ရပ်ပြီး ခေတ်မီလှပစွာ ပြင်ဆင်ထား၏ ။ အိမ်၏ သပ်ရပ်မှု နှင့် စတိုင်လ်ကျမှု ကို မချီးကျူး ဘဲ မနေနိုင်။ ပြီး..... အိမ်၏ ပြင်ဆင်ထားပုံသည် အနုပညာဆန်သည်ဟု စိတ်ထဲတွင် ခံစားလိုက်ရသည်။

ကောင်လေးညွှန်ပြရာ အခန်းထဲသို့ လှမ်းဝင်လိုက်သည်။ တိတ်ဆိတ်မှု တစ်ခုက သူ့ကိုလွှမ်းခြုံထားသလို ခံစားလိုက်ရပြန်သည်။

သပ်ရပ်ကြည်ညိုဖွယ်ကောင်းသော ဘုရားစင်တစ်ခု။

အခန်းအတွင်း၌ ရှိနေသော အရောင် များ ။ ပြီးနောက်
ယုံကြည်ကိုးစားဖွယ်ကောင်းသော လူ တစ်ယောက် ထိုင်နေလေ၏ ။

ခင်မောင်ရင်သည် ထိုလူ့အနားသို့ တိုးသွားလိုက်၏ ။

ထိုလူ၏ အသက်မှာ (၄၀)ကျော်ခန့်သာရှိမည် ဟု ခန့်မှန်းရသည်။

‘ထိုင်ပါ....ထိုင်ပါ’

ဩဇာအာဏာနှင့် ပြည်စုံသော အသံဟု ခင်မောင်ရင် စိတ်ထဲခံစားမိပြန်သည်။

‘ဗေဒင်ယုံလိုလားမေးတာလား’

‘ဗျာ’

ရုတ်တရက်မေးလိုက်သော အမေးကြောင့် ခင်မောင်ရင်မှာ ဘာပြန်ပြောရမှန်း
မသိ ဖြစ်သွား သည်။

ထိုလူက ထပ်မေးသည်။

‘ဗေဒင်ယုံလိုလား’

‘ဟို....’

အမှန်အတိုင်းပြောရရင် ဒီလာချင်သည်မှာ အချစ်ကိစ္စအတွက် ဘာလုပ်လို့
ဘာကိုင်ရမှန်း မသိ သော ကြောင့် ရောက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။

ယုံလို့ မယုံလို့ရယ်ကြောင့် မဟုတ်ချေ။

ထိုလူမှာ လည်း ရိပ်မိပုံရသည်။

ထို့ကြောင့်

‘လွန်ခဲ့တဲ့ (၁၉၇၀)ခုနှစ် ၊ ပြင်သစ်ပြည် တော် လှန်ရေး ကြီး ဖြစ်နေစဉ် အချိန်လောက်တုန်းက ပေါ့’

‘ဟုတ်ကဲ့’

‘ဗေဒင်လက္ခဏာ အလွန်ကျွမ်းကျင်ပြီး ထင်ရှားကျော်စောတဲ့ ပီယာကလပ်ဆိုတဲ့ ခရစ်ယာန် ဘုန်းတော် ကြီး တစ်ပါးပေါ်ပေါက်ခဲ့ဖူးတယ်။’

ဆွဲဆောင်မှု အပြည့်ရှိသော သူ့စကားကြောင့် ခင်မောင်ရင်လည်း ငေးပြီး နားထောင်နေမိသည်။

‘သူဟောပြောချက်တွေ ထဲမှာ နပိုလီယံနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဟောပြောတဲ့အချက်တွေ က အံ့ဩဖွယ် ကောင်းလောက်အောင် မှန်ခဲ့တယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့’

‘တစ်နေ့ အလုပ်လက်မဲ့ ဖြစ်နေတဲ့ လူ တစ်ယောက် က ခရစ်ယာန်ဘုန်းတော် ကြီးဆီ ရောက်လာ တယ်။ ရှေ့ရေး ကို မေးဖို့ပေါ့’

‘...’

‘အဲဒီ မှာ ခရစ်ယာန်ဘုန်းတော် ကြီးက အဲဒီ လူရဲ့ မွေးနေ့ကို တွက်ချက်ကြည့်ပြီး ပြောလိုက် တယ်။ ဒီပြင်သစ်တော် လှန်ရေး ကြီးကို ကော်ဆီကာလူမျိုးတစ်ဦးက ပြီးစီးစေလိမ့်မယ်။ အဲဒီ လူဟာ သင်သာလျှင် ဖြစ်နိုင်တယ်လို့ ပြောလိုက်တယ်’

‘သူက ဘယ်သူလဲ’

‘ သူက နောင်တစ်ချိန်မှာ ပြင်သစ်ဧကရာဇ် ဖြစ်မယ့် နပိုလီယံပဲ’

‘ဪ’

‘ဒါပေမဲ့ အဲဒီ တုန်းက သူမယ့်ခဲ့ဘူး။ ခရစ်ယာန်ဘုန်းတော် ကြီးကိုတော် အရူးလို့

သူက ထင်ခဲ့တာ’

‘... ..’

‘နောက်... သူ့ကရာဇ် ဖြစ်လာတော့လည်း ခရစ်ယာန်ဘုန်းတော် အိုကြီးကို စောင့်ရှောက်ထား ပါတယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့’

‘အင်း.... ပြောလက်စနဲ့ ပြောရဦးမယ်။ တစ်နေ့မှာ ပေါ့.... တစ်နေ့ဆိုတာက ၁၉၁၄ ခုနှစ် ရဲ့ ဇွန်လ တစ်နေ့မှာ ပေါ့။ ခရစ်ယာန်ဘုန်းတော် ကြီးက နပိုလီယံရဲ့ ဇာတာတွက်ချက်နေတုန်း နပိုလီယံစစ် ရှုံးမယ့် အကြောင်းကို သူသိလာရတယ်’

‘ဒီတော့ သူက ဘာလုပ်လဲဟင်’

‘၁၈၁၄ ခုနှစ် မှာ ကလည်း အင်္ဂလိပ်နဲ့ ပြင်သစ်စစ် ဖြစ်နေတော့ ပြင်သစ်တပ်တွေ ရှိရာနောက်ကို ခြေလျင် လိုက်သွားတာပေါ့။ သူက သတိပေးမလို့ပေါ့’

‘ဪ... ရောက်သွားလား’

‘အင်း.... ရောက်တော့ ရောက်တယ်။ ဇွန်လ (၁၄)ရက် ကမ္ဘာကျော် ဝါတားလူးစစ်ပွဲ မ ဖြစ်ခင် တစ်ရက်အလိုပေါ့။ ဒါပေမဲ့ နပိုလီယံရဲ့ သက်တော် စောင့်တွေ က သူ့ကိုအရူး တစ်ယောက် လို မောင်းထုတ်ခဲ့ကြတယ်’

‘ဟင်’

‘တိုတိုပြောရရင် နပိုလီယံစစ်ရှုံးပြီး ပါရီမြို့ ပြန်ရောက်တဲ့အခါမှာ စစ်ပွဲတွေ ရဲ့ ကျင်းတစ်ခုထဲမှာ ခရစ်ယာန်ဘုန်းတော် ကြီးရဲ့ အလောင်းကို တွေ့ ရတယ်။ လက်ထဲမှာ လည်း နပိုလီယံရဲ့ ဇာတာအတွက် တွေ့ ပါတဲ့ စာရွက်ကို ကိုင်လို့ပေါ့’

‘... ..’

သူ ဘာမှပြန်မပြောမိ။

‘ဆိုလိုချင်တာက ငါတို့ ဗေဒင်ဆရာတွေ က ဒါ ဖြစ်မယ်၊ ဟိုဟာ ဖြစ်မယ်လို့
ပြောတယ်။ အညံ့တွေ ဆိုရင် ရှောင်လွှဲလို့ရအောင် ကြိုး စားကြည့်ပေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ကွာ’
‘ဟုတ်ကဲ့’

‘ကမ္ဘာကြီးဟာ သူ့အလိုလို ဖြစ်နေတာပါ။ အဲဒီ အထဲမှာ ငါတို့က
ကိုယ်လိုချင်တဲ့အတိုင်း ဖြစ် အောင် ကြိုး စားနေကြတာပါ’
‘ဟင်’

သူ့စိတ်ထဲမှာ လင်းခနဲ ဖြစ်သွားသည်ဟု ထင်မိသည်။

ထို့နောက် သူက ခင်မောင်ရင်၏ မွေးနေ့နှင့် လိုအပ်သည့် အချက်အလက်များ
အား မေး၏ ။

ထို့နောက် ဘာကိစ္စ ဖြစ်နေလဲဟု မေးပြန်၏ ။

ခင်မောင်ရင်ကလည်း အမှန်အတိုင်းပဲ ပြောပြလိုက်၏ ။

ထိုသူက ခင်မောင်ရင် ပြောစကားများ ကို နားထောင်ပြီးနောက်
အနည်းငယ်တွက်ချက်လေ တော့၏ ။

ခဏအကြာတွင်

‘နည်းနည်း တော့ အခြေအနေမကောင်းဘူးကွ’

‘ဗျာ’

လောကမှာ သူမကြားချင်ဆုံးသော စကား ဖြစ်သည်။

အခု အချစ်ရေး နှင့် ပတ်သက်၍ ပိုဆိုး၏ ။

‘ကျွန်တော် ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ ဆရာ’

‘အင်း’

ထိုသူမှာ ခဏစဉ်းစားပြီးနောက် အနည်းငယ်တွက်ချက်ပြန်၏ ။

‘ကြိုး စားကြည့်မယ်ကွာ....နော်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ’

‘အခုဟာက မင်းရင်ထဲမှာ ရှိတဲ့ အိပ်မက်ကို အကောင်အထည်ဖော်မှာ ဆိုတော့...

အင်း’

‘ပြောပါဆရာ.... ပြောပါ’

သူ့မှာ အားကိုးရာမရှိ။

ထို့ကြောင့် အသည်းအသန်မေးလိုက်ရသည်။

‘ဒီည မင်းမက်မဲ့ အိပ်မက်(သို့)ယခုမှစပြီး မင်းပထမဆုံးမက်မယ့် အိပ်မက်ကို အပြင်မှာ အိပ်မက်ထဲကအတိုင်း အကောင်အထည်ဖော်လိုက်’

‘ဗျာ’

သူနည်းနည်း တော့ လန့်သွားကြောင်း ဝန်ခံရပေမည် ။

‘မင်းအိပ်မက်တွေ အကောင်အထည်ပေါ်လာအောင်လို့လေ’

တွေ ဝေမှု ၊ ပြတ်သားမှု ၊ မရေရာမှု တို့က သူ့ခါးထဲသို့ တစ်လှည့်စီဝင်လာနေသည်။ နောက်ဆုံး ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်သည်။

ထူးထူးဆန်းဆန်းနဲ့

အပြင်မှာ လုပ်ရခက်မယ့်

အိပ်မက်မျိုး

မမက်ပါစေနဲ့ ဘုရား.....။

